
Lubaczów, st. 14, gm. loco, woj. przemyskie, AZP 100-87/40

Informator Archeologiczny : badania 32, 180-181

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Stanowisko badane w ramach programu „Powódź 1997 r.”, odkryte podczas badań weryfikacyjnych (powierzchniowych) przeprowadzonych na wiosnę 1998 r.

Stanowisko zachowane w dobrym stanie.

Warstwa średniowieczna zalega bezpośrednio pod darnią. Miąższość warstwy około 60 cm.

Odkopano pozostałości po dwóch paleniskach oraz fragment bliżej nieokreślonej budowli.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania nie będą kontynuowane.

LĄD, st. 10, gm. Łądek, woj. konińskie, AZP 57-37/54

- cmentarzysko i osada wczesnośredniowieczna

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 15 października do 2 listopada, przez mgr. Krzysztofa Gorczycę (Muzeum Okręgowe w Koninie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 3,5 ara.

Stanowisko badane w ramach programu „Powódź 1997 r.”, którego celem było określenie strat spowodowanych przez powódź w 1997 r. W przypadku Łądu chciano przy okazji ustalić wpływ jaki wywiera cykliczne podmywanie czy zalewanie na zachowanie obiektów archeologicznych.

Stanowisko owe, dotychczas nieznanie, zlokalizowano w wyniku badań weryfikacyjnych przeprowadzonych na wiosnę 1998 r.

Obiekt użytkowany dwufazowo. W X-XI w. istniał tutaj cmentarz oraz w niewielkiej odległości na północ osada związana z pobliską kasztelanią łądzką.

Groby szkieletowe zostały silnie zniszczone zarówno w wyniku wcześniejszej uprawy rolniczej jak i rozmycia przez wody Warty. Pobliska osada zachowana jest w dobrym stanie.

Osada została zdobyta i spalona w XI wieku o czym świadczą duże ilości spalenizny.

W późniejszym okresie powstała w tym miejscu niewielka osada, funkcjonująca przez niezbyt długi okres (XIII w.).

Materiał archeologiczny jest bardzo liczny.

W osadzie odkryto kilka obiektów mieszkalnych (półziemianki), pozostałości po warsztacie garncarskim (płaty przygotowanej do wyrobu gliny) oraz być może zlokalizowano zaplecze zakładu szklarskiego (odkryto fragmenty tygli do wytopu szkła).

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania będą kontynuowane.

LUBACZÓW, st. 14, gm. *loco*, woj. przemyskie, AZP 100-87/40

- osada wczesnośredniowieczna (schyłek IX-XIV w.)

Badania ratownicze, przeprowadzone w czerwcu przez mgr Agatę Pilch (Muzeum w Lubaczowie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 75 m².

Stwierdzono następujący układ warstw:

- humus współczesny

- ciemnobrunatna ziemia z niewielką zawartością ruchomego materiału zabytkowego, w jej spagu widoczne ślady orki wzdłuż osi północ-południe

- warstwa kulturowa o znacznej spoistości, ciemnobrunatna z zawartością dużej ilości ruchomego materiału zabytkowego

- calej

ob. 1, wyk. 1/98 - płaskie, nieregularne palenisko o wym. 100 x 80 cm, w wypełnisku ciemnobrązowa ziemia, przy dnie czarna i tłusta; koncentracja ułamków ceramiki, drobne kamienie, bryłki polepy, kości i zęby zwierzęce, bryłki żużla.

ob.2, wyk.1/98 - wym. 60 x 70 cm, miąższość 25 cm, kształt nieckowaty, w stropie ułamki ceramiki i kości zwierzęcych, w wypełnisku bardzo duża ilość małych, przepalonych, „ściśniętych” ułamków ceramiki.

ob.3, wyk. I, i II/98 - obiekt w przybliżeniu czworokątny w zarysie z rogami usytuowanymi na osiach północ - południe, wschód - zachód, w przekroju kształt odwróconego trójkąta. Wypełnisko stanowiła bardzo ciemna, zbita ziemia, wzdłuż dna widoczne brunatne smugi. Znikoma ilość materiału zabytkowego.

ob.4. wyk. III/98 - kształt płytkiej, długiej niecki o wym. 4,0 x 1,80 m. i miąższości 30 cm, wypełnisko stanowiła ciemnobrunatna ziemia z zawartością ogromnej ilości ułamków ceramiki, także kości zwierzęcych i bryłek żużla.

W trakcie badań odkryto także trzy żelazne noże, żelazną sprzączkę i drobne fragmenty innych przedmiotów żelaznych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum w Lubaczowie.

Badania nie będą kontynuowane.

LUBENIA, st. 20, gm. *loco*, woj. rzeszowskie, AZP 102-76/8

- osada wczesnośredniowieczna (X-XII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 31 lipca do 6 sierpnia, przez mgr. Antoniego Lubelczyka (Muzeum Okręgowe w Rzeszowie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 100 m².

Tuż pod warstwą orną, na głębokości 17-25 uchwycono 3 obiekty archeologiczne. Największy z nich - obiekt 1 - miał nieregularny, prostokątny zarys, wymiary 300 x 280 cm i miąższość 40 cm. Miał on niewątpliwie charakter mieszkalny. Pozyskano z niego 116 fragmentów ceramiki z X-XI w.

Obiekt 2 - w formie kolistego owalu i wymiarach 110 x 100 cm, zarysował się na głębokości 20 cm i posiadał workowaty przekrój poprzeczny oraz miąższość 30 cm. Zawierał 31 fragmentów ceramiki z X-XII wieku.

Obiekt 3 - jama o wymiarach 98 x 64 cm, o szaropopielatym wypełnisku i miąższości 6 cm. Brak materiału archeologicznego.

Osada związana jest zapewne z grodziskiem, Lubenia st. 1.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania będą kontynuowane.

LUBENIA, st. 23, gm. *loco*, woj. rzeszowskie, AZP 105-76/48

- osada podgrodowa (wczesne średniowieczne, X-XII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 15 do 30 lipca, przez mgr. Antoniego Lubelczyka (Muzeum Okręgowe w Rzeszowie). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 220 m².

W roku bieżącym kontynuowano badania w kierunku południowym (w stronę grodziska), od przebadanej w roku ubiegłym strefy, chcąc określić zasięg osady od tej strony. Tylko w wykopie V, przylegającym do ubiegłorocznych wykopów, stwierdzono istnienie warstwy kulturowej z wczesnego średniowiecza. Natomiast dalej w kierunku południowym, pod warstwą humusu stwierdzano łupkę lub glinę z łupkiem i tym samym zdołano określić zasięg osady. Była to niewielka osada o powierzchni około 30 arów. W toku obecnie przeprowadzonych badań pozyskano 254 fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej X-XII w.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania nie będą kontynuowane.